

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

شمی صلواتی
۰۷ اپریل ۲۰۲۵

شمی صلواتی

"نامه سرگشاده به ناهید خداجو"

*ناهید عزیز

«چون در غم خورشید فغان برخیزد .

هر کس شنود از دل و جان برخیزد»

این دو مصرع شعر را از غنی کشمیری وام گرفتم تا عظمت و شوکت زنی قدرتمند چون مادر شما که علی رغم رنجهای بسیار همچون درخت پیر و تنومند در برابر ناملایمات روزگار استوار ایستاد، بدون این که خوفی به دل راه داده باشد، بیان کرده باشم.

*ناهید عزیز درگذشت مادر گرامی [دایه احترام شکوری] بشدت مرا متأثر ساخت آنچنان «دلنزن» که یاد آور سالهای پر درد خانوادهات همراه با رنجهای زندانی شما بود .

یاد آور قتل پدرتان [رشید خداجو] ان جوانمرد روزگار خویش در سنج و الحق که خوشنام و زبانزد خاص و عام بود.

از آن دردناکتر وجود شما در پشت میله‌های آهنین زندان دل واپس و آزرده هنگام خبر تلخ قتل پدر، قتلی که دل "دایه احترام" را سخت لرزاند. همانطور که جانباختن زنده یاد رحمت عزیز دل شما را لرزاند.

براستی همه چیز تلخ و دردناک بود آنقدر دردناک که یاد آور آن دو جوان رشید [نادر و ناصح] آن دو جوان [جانباخته] به خون خفته بود...

*چند روزیست به زندگی شما و خانوادهات فکر می کنم

به ناهیدی که علی رغم دردها هر بار قویتر در سنگر مدافعان انسانیت زیبا می‌درخشند «ستاره زیبای شهرما» علی رغم طوفان‌های بی‌امان که ظالمانه او را در دام می‌گیرد و علی‌رغم زخمهای التیام نیافته یکی پس از دیگری بر قلب پاکش حک کردند بادهائی که علی‌رغم قدرتشان هرگز نتوانستند این شوالیه قدرتمند ما را بلرزاند، یا بترسانند ...

*ناهِید عزیز برای مرگ مادرتان «احترام شکوری» متأثرم، اگر چه برای شما همراه با حسرت دیدار بود. می‌دانم نوشتن تسلیت، هرگز نمی‌توان تسلی درد عزیزان از دست رفته باشد و حتی نمی‌تواند التیام کوچکی برای زخمهای شما باشد یا آرامشی هر چند اندک...

زیرا شما در طول زندگی پر افتخارتان بلند قامت، توانا، صاحب دانش و از همه مهم‌تر تلاش شما در راه ارزشهای انسانی بسیار پررنگ و دیدنی است.

*ناهِید عزیز در طول این چند روز می‌خواستم پیام همدردی بنویسم اما نمی‌دانستم برای زنی قوی و با صلابت که از طوفان‌ها گذشته چگونه می‌شود از موجهای ناملایم دریا نوشت.

با تصویر عزیزان از دست رفته، و با توجه به رنجهای شما خانواده‌تان که در ذهن خود دارم با توجه به آگاه بودن از قتل ناجوانمردانه پدرتان و دردهای مادرتان که در آتش عواطف فرزندان سوخت و چه مصیبت‌های دردناکی که بر سر خانواده شما و شخص شما که تابه حال آمده مرا در شک و تردید انداخت که چگونه می‌شود برای زنی به این بزرگی و توانا تسلیت نوشت که تسلی درد باشد.

در دیار ما مادران زیادی چون دایه احترام شکوری رنجهای بسیار دیدند و اما با دل آغشته به خون حیات را بدرد گفتند..

کاش می‌شد درد همه مادرانی چون "دایه احترام" را برای آیندگان در یک کتاب ثبت می‌کردم تا آیندگان بدانند چه زنان بزرگی در یار ما بودند که آرام و بی‌صدا با زخمهای پر درد حیات را بدرد گفتند

یاد عزیزشان گرامی باد

۶ اپریل ۲۰۲۵ میلادی ارادتمند شما "شمی صلواتی"